

www.kolping.pl

KOLPING

Biuletyn Dzieła Kolpinga w Polsce

 KOLPING.PL

ISSN 1426-823X

NR 2/2022

ZIEMIA
nasz wspólny dom

Kolping – wyzwalamy aktywność lokalnych społeczności

Dzieło Kolpinga w Polsce jest zorganizowaną wspólnotą katolicką, obecną w wolnej Ojczyźnie od ponad 30 lat. Obecnie zrzesza ponad 40 stowarzyszeń zwanych Rodzinami Kolpinga – od nazwiska patrona, bł. ks. Adolpha Kolpinga (1813-1865). Działają przy parafiach, odpowiadając na wyzwania cza-

su i potrzeby lokalnych środowisk. Stowarzyszenia tworzą wspólnie Związek Centralny Dzieła Kolpinga w Polsce, należący do Międzynarodowego Dzieła Kolpinga (z siedzibą w Kolonii), który łączy w jedną sieć wszystkie Rodziny Kolpinga w ponad 60 krajach świata.

15 lat temu powołaliśmy do życia Fundację Dzieła Kolpinga w Polsce, która ma już za sobą wiele międzynarodowych projektów oraz akcje pomocowe na rzecz Ugandy i Hondurasu, a od lutego 2022 r. organizuje szerokie wsparcie dla mieszkańców Ukrainy.

Misja Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce:

Jako chrześcijanie, we współpracy ze społecznościami lokalnymi, budujemy odpowiedzialność za sprawiedliwy i solidarny Jeden Świat.

Więcej informacji o nas:

fundacja.kolping.pl

Działaj z nami, bo świat Cię potrzebuje!

Dołącz do grona naszych Darczyńców

- możesz przekazać swoją darowiznę na cele ogólne Fundacji:

46 1050 1445 1000 0090 3011 7411

- lub na konto konkretnej zbiórki, np. „Solidarni z Ukrainą” (szczegóły na str. 11)

Dziękujemy za Twoje zaangażowanie!

**FUNDACJA
DZIEŁA KOLPINGA**
w Polsce

ul. Żułowska 51
31-436 Kraków
tel. +48 12 418 77 70
e-mail: fundacja@kolping.pl
www.facebook.com/FDKolpinga

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

4

Relacja

Spotkanie z ks. prezesem
Christophem Huberem

6

Rozmowa z...

Otwarliśmy granice
naszych serc

10

Solidarni z Ukrainą

Maraton liczony konkretami

12

Okiem eksperta

Dla ochrony środowiska
i praw człowieka

14

Kolping dla świata, Kolping na świecie

16

Jak działa nasza Rodzina

Lipnica Mała: Z miłości
do małej ojczyzny

18

Podsumowanie projektu

Kiedy wszystko zakwitnie

20

Nasz Patron

Formacja w centrum działań
bł. ks. Kolpinga

23

Ekologia

Seniorzy dla zrównoważone-
go rozwoju

Drogie Czytelniczki i Drodzy Czytelnicy!

W każdej chwili naszego życia i w każdym miejscu, możemy zrobić wiele dobrego, ale musimy mieć oczy i uszy otwarte i ponad wszystko chcieć czynić dobro. (bł. ks. Adolph Kolping)

Od momentu powstania Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce każdego dnia podejmujemy decyzje i wdrażamy rozwiązania w duchu zrównoważonego rozwoju. Wspólnie ponosimy odpowiedzialność za Jeden Świat, a jako wspólnota obecna w wielu zakątkach globu – dostrzegamy więcej. Powinniśmy zatem być bardziej świadomi wyzwań, z jakimi mierzy się ludzkość w XXI wieku i adekwatnie na nie odpowiadać.

W niniejszym wydaniu biuletynu pokazujemy przykłady działań podejmowanych obecnie przez Fundację – zarówno w kontekście wyzwań ekologicznych, jak i w związku z rosyjską inwazją na Ukrainie. „Kolping” to międzynarodowa wspólnota czynu – stąd możemy zaprezentować również wybrane inicjatywy na rzecz wspólnego dobra z różnych stron świata.

Gorąco dziękuję Wszystkim za zaangażowanie i proszę o więcej! Miejmy nadzieję, iż – jak wskazuje papież Franciszek, w encyklice *Laudato si'* – ludzkość jest jeszcze zdolna do współpracy w budowaniu naszego wspólnego domu.

Bożena Michątek
członkini Zarządu Fundacji Dzieła
Kolpinga w Polsce

Kolping. Biuletyn Dzieła Kolpinga w Polsce

WYDAWCA: Fundacja Dzieła Kolpinga w Polsce
ul. Żułowska 51, 31-436 Kraków, tel. +48 12 418 77 70
e-mail: fundacja@kolping.pl, www.fundacja.kolping.pl
nr konta: 46 1050 1445 1000 0090 3011 7411

FOTOGRAFIE: Archiwa Międzynarodowego Dzieła Kolpinga, Związku Centralnego Dzieła Kolpinga w Polsce i Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce

REDAKTOR WYDANIA: Małgorzata Cichoń

WSPÓŁPRACA: Beata Harasimowicz, Bożena Michątek, Krzysztof Wolski, Patrycja Kwapiak, ks. Jan Nowakowski, Józef Sikorski, Robert Prusak, Anna Wilk, Martyna Wójtowicz-Szczeptańska, Grażyna Rzepka-Płachta, ks. Józef Jakubiec, Jagoda Łączyńska, Katarzyna Prusak

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD: Grzegorz Stryk

OKŁADKA: Przedstawiciele Rodziny Kolpinga w Lipnicy Małej (fot. archiwum stowarzyszenia)

Spotkanie z 10. następcą bł. ks. Kolpinga

Relacja

Nowy prezes generalny Międzynarodowego Dzieła Kolpinga, ks. Christoph Huber, gościł w naszej Ojczyźnie!

Podczas swojego pobytu (14-18 lipca 2022 r.) spotkał się z członkami Zarządu Związku Centralnego Dzieła Kolpinga w Polsce i pracownikami biura w Krakowie. Uczestniczył w dorocznym zebraniu Rady Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce oraz odwiedził niektóre Rodziny Kolpinga.

Wizytę rozpoczął w podkrakowskiej Luborzycy. To tu znajduje się Dom Spotkań i Formacji Dzieła Kolpinga, będący od początku lat 90-tych XX w. świadkiem wielu ważnych wydarzeń w historii naszego Związku. Lokalna Rodzina Kolpinga z radością przyjęła zacnego gościa w swoich progach.

Spotkanie z Zarządem i pracownikami.

Jesteśmy rodzeństwem

Następnego dnia przed południem zaplanowano zebranie Rady Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce, która obradowała w Domu Kolpinga, przy ul. Żułowskiej 51 w Krakowie. Dzieło Kolpinga w Polsce oraz Międzynarodowe Dzieło Kolpinga, którego przedstawiciele również zasiadają w Radzie, powołała Fundację w 2007 r. Podczas zebrania przedstawiono i zatwierdzono raport z jej działalności w 2021 r.

W czasie popołudniowego spotkania z pracownikami biura Dzieła Kolpinga w Polsce każdy z obec-

nych mógł przedstawić się ks. Huberowi i opowiedzieć o swojej pracy, a potem wysłuchaliśmy kilku słów od niego – jak trafił do Dzieła Kolpinga i co jest dla niego ważne w tej międzynarodowej wspólnoty.

Podkreślił, że jest to wspólnota rodzinna: – **Spotykamy się i od razu tworzymy wspólnotę, mamy te same idee i pomysły, otwarte serca i pomocne ręce. Wierzymy, że Bóg jest Ojcem nas wszystkich i dlatego my jesteśmy rodzeństwem** – powiedział dziesiąty następca bł. ks. Kolpinga. Zapoznał się również z naszą historią i obecną działalnością, w tym z realizowaną ostatnio szeroką akcją pomocową dla mieszkańców Ukrainy.

Tego dnia ks. Christoph Huber w towarzystwie ks. Jana Nowakowskiego, prezesa Dzieła Kolpinga w Polsce, odwiedził jeszcze sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

Śladami historii

16 lipca prezes generalny udał się do miejsc symbolicznych, związanych z początkami Dzieła Kolpinga w Polsce i powstaniem jego pierwszych Rodzin. W Makowie Podhalańskim kapłana ugościła miejscowa wspólnota. Odwiedziliśmy wspólnie kościół i grób ks. prof. Kazimierza Hoły – założyciela i pierwszego prezesa Dzieła Kolpinga w Polsce.

Przewodnicząca Rodziny Kolpinga w Makowie Podhalańskim, Bożena Wojdyła, opisała aktywności realizowane przez to stowarzyszenie oraz zaprezentowała najnowszy projekt: Kolpingowską Drogę Refleksji przygotowywaną przy wsparciu Związku Centralnego, we współpracy z parafią oraz burmistrzem Makowa. Inicjatywa spotkała się z aprobatą i wdzięcznością prezesa generalnego.

Kolejnym punktem wizyty ks. Hubera były Wadowice. Tamtejsza Rodzina Kolpinga od ponad 20 lat prowadzi agencję zatrudnienia, wspiera osoby wykluczone i długotrwale bezrobotne. Mówiła o tym przewodnicząca Magdalena Barycz-Kobyłańska oraz poprzedni wieloletni przewodniczący Zygmunt Barycz.

Oprowadziliśmy również ks. Christopha śladami

Z przedstawicielami Rodziny Kolpinga w Wadowicach.

Karola Wojtyły – wspólnie odwiedziliśmy bazylikę p.w. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny oraz Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II.

Światło w ciemności

W niedzielę 17 lipca ks. Huber przewodniczył Eucharystii w parafii p.w. św. Pawła Apostoła w Bochni. Mszę św. koncelebrował ks. Jan Nowakowski, prezes bocheńskiej Rodziny Kolpinga i całego Dzieła Kolpinga w Polsce. W liturgii uczestniczyli przedstawiciele Zarządu Związku Centralnego, Rodziny Kolpinga oraz parafianie. Transmisja dostępna była również on-line.

Tuż po Eucharystii prezes generalny modlił się o pokój na Ukrainie przy relikwiach św. Jana Pawła II i bł. ks. Adolpha Kolpinga oraz uroczyście pobłogosławił nową inicjatywę Związku Centralnego – utworzenie pierwszego, kolpingowskiego hospicjum domowego w Krakowie.

Następnie w siedzibie bocheńskiej Rodziny Kolpinga rozmawiano o podejmowanych przez tę wspólnotę działaniach. Nasz gość podzielił się swoimi

doświadczeniami, opowiedział, jak czuje się Bawarczyk w Kolonii oraz przekazał ważną wiadomość, skierowaną do wszystkich tworzących Dzieło Kolpinga w Polsce: – *W tej chwili wiele osób na świecie ukrywa się w piwnicach, w ciemności. Towarzyszy im strach i niepewność przyszłości. Dla tych ludzi jesteście światłem, które rozpala tę ciemność i przywraca wiarę w człowieka. Za to chciałem wam bardzo serdecznie podziękować.*

Nowe siły i motywacje

Po wspólnym obiedzie w bocheńskiej parafii, ks. Huber powrócił do Krakowa, gdzie ponownie spotkał się z serdecznym przyjęciem w tamtejszej Rodzinie Kolpinga w Nowym Bieżanowie. Przywitał go ks. Józef Jakubiec (wiceprezes Dzieła w Polsce) oraz aktywna grupa członków tamtejszej wspólnoty i Kolpingowskiego Klubu Seniora.

W poniedziałkowe przedpołudnie – ostatni spacer na wzgórze Wawelskie, spojrzenie na miasto i modlitwa w katedrze. Jedno jest pewne: to pierwsza wizyta nowego prezesa generalnego, ale na pewno nie ostatnia, co sam obiecał. Wierzymy, że jego odwiedziny dodadzą nam sił do dalszych działań i zmotywują do podejmowania kolejnych wyzwań stojących przed Dziełem Kolpinga w Polsce i na świecie.

Oprac. Patrycja Kwapik

O wizycie ks. Christopha Hubera mówią:

Robert Prusak, przewodniczący Związku Centralnego Dzieła Kolpinga w Polsce (ZCDK): – Począwszy od spotkania w Luborzycy, prezes generalny zachęcał nas do modlitwy, m.in. w intencji zaatakowanej przez Rosję Ukrainy, ale także Afryki, gdzie może pogłębić się problem głodu. Ks. Christoph Huber jest „zwnikiem” na cały świat dla osób, które idą tą samą drogą, co my, ale są w różnych sytuacjach bytowych.

Ks. Józef Jakubiec, wiceprezes Dzieła Kolpinga w Polsce: – Cieszę się, że ks. Huber odwiedził kilka działających w naszej Ojczyźnie Rodzin Kolpinga. W Makowie Podhalańskim zapoznał się z ideą Kolpingowskiej Drogi Refleksji, z jej szlakiem i hasłowo ujętymi tematami refleksji. W Wadowicach modlił się w kościele parafialnym Karola Wojtyły – Jana Pawła II. W Krakowie-Nowym Bieżanowie odwiedził sanktuarium Najświętszej Rodziny, gdzie pamiętamy o papieskim przestaniu „Musicie wygrać walkę o rodzinę”.

Krzysztof Wolski, sekretarz naczelny ZCDK: – Warto podkreślić fakt poparcia przez ks. Christopha pomysłu utworzenia hospicjum domowego w Krakowie. Ideę uroczyście pobłogosławił po Mszy św., która odbyła się 17 lipca 2022 r. w Bochni. Specjalnie ułożona na tę okazję modlitwa została odmówiona w tamtejszej świątyni przy relikwiach bł. ks. A. Kolpinga i św. Jana Pawła II.

Grażyna Rzepka-Płachta, przewodnicząca Rodziny Kolpinga w Bochni: – Nowy prezes generalny okazał się otwartym, ciepłym człowiekiem. W czasie rozmowy potrafi stworzyć swobodną atmosferę, w której nie czuć skrępowania. Mam wrażenie, że przyczyni się do większego zaakcentowania duchowości w „Kolpingu”. Dobrze, żeby tak się stało. Działalność społeczna jest bardzo ważna, mamy tu duże osiągnięcia, brakuje jedynie tej kropki nad „i” – pokazania naszej duchowości.

Zebrała: Małgorzata Cichoń

Otwarliśmy granice naszych serc

Rozmowa
Z...

Tuż przed wyjazdem z Polski, ks. Christoph Huber znalazł chwilę, by „na gorąco” podsumować wizytę w naszym kraju. Oto, co nam powiedział.

Przy wadowickiej chrzcielnicy, w której chrzest przyjął św. Jan Paweł II.

Małgorzata Cichoń: Nowy prezes generalny Międzynarodowego Dzieła Kolpinga rozpoczął swoją „pielgrzymkę” po wspólnotach „Kolpinga” działających w różnych regionach świata?

Ks. Christoph Huber: Dobrze, że po pandemii znów jest możliwość podróżowania! Zanim odwiedziłem Polskę, byłem m.in. w Rumunii oraz Szwajcarii. Wkrótce wyruszam do Azji, a konkretnie do Birmy (Mjanmy), pogrążonej w chaosie od czasu zamachu stanu w 2021 r. Potem czeka na mnie Afryka. Przyjeżdżam przeważnie na zaproszenie poszczególnych wspólnot kolpingowskich, ale mam też pewien plan odwiedzin.

Z przyjazdem do naszej Ojczyzny

wiązał Ksiądz jakieś szczególne cele?

Pierwszym było odwiedzenie Rodzin Kolpinga i Dzieła Kolpinga w Polsce. A drugim, by podziękować za wasze zaangażowanie, zwłaszcza w pomoc ogarniętej wojną Ukrainie i tamtejszym Rodzinom Kolpinga. Chciałem także podziękować za wasz rozwój jako organizacji, która kładzie nacisk na ważne zagadnienia, jak m.in.: pokój, troska o starszych ludzi, ekologia. To wyzwania dotyczące przyszłości, nie tylko w polskim społeczeństwie, ale i na całym świecie!

W polskim Dziele Kolpinga widać jakiś charakterystyczny rys na tle innych krajów?

Znaleźliście sposób, by być w kontakcie i współpracować z Rodzinami Kolpinga spoza waszych granic, np. z Dziełem Kolpinga w Rumunii, Serbii, na Węgrzech. Za ten międzynarodowy kierunek jestem bardzo wdzięczny polskiemu „Kolpingowi”. Zawiązane kontakty umożliwiły sprawną pomoc skierowaną do Ukraińców, praktycznie od pierwszego dnia wojny wywołanej przez Rosję. Współpracowały ze sobą wspólnoty kolpingowskie z Ukrainy, Polski, Niemiec, Słowacji, Węgier, Rumuni, Litwy, pytając, co możemy zrobić, żeby razem pomóc. Z tego jestem bardzo dumny.

Otwarliśmy granice naszych serc dla uchodźców wojennych, pomogliśmy im w transporcie, zakwaterowaniu, podróżowaliśmy z darami dla nich. Dzisiejsza, tak sprawna pomoc jest możliwa, bo znaleźliśmy się wcześniej. A teraz zbieramy tego owoce. Jesteśmy braćmi i siostrami „na dobre i na złe” – w dobrych i złych czasach.

Mówi się, że podróże kształcą. Czy udało się Księdzu czegoś nowego nauczyć w ciągu tych sześciu dni spędzonych nad Wisłą?

Nie wiem, czy się nauczyłem, czy może raczej „doświadczyłem”. Doświadczyłem życzliwości, gościnności oraz „ducha” tutejszych Rodzin Kolpinga, za co jestem ogromnie wdzięczny. Wasza nowa inicjatywa, by wyjść naprzeciw potrzebom osób ciężko chorych oraz umierających – poprzez utworzenie dla nich hospicjum domowego – również sprawiła, że dowiedziałem się czegoś, o czym wcześniej nie wiedziałem.

Jak rozumieć słowa o „duchu” polskich Rodzin Kolpinga?

Ich wiara jest bardzo silna i ona je motywuje, by zrobić coś dla siebie oraz innych. Rodzina Kolpinga, którą odwiedziłem wczoraj w Bochni, powiedziała mi: „Próbujemy razem dobrze się bawić, mieć radość z tego, co wspólnie robimy oraz

Spotkanie z Zarządem Związku i pracownikami biura w Krakowie.

nieść ją ludziom, którzy jej potrzebują, np. starszym czy samotnym”. Umożliwiają w ten sposób wzajemne spotkanie, choćby na obiedzie w niedzielę. Można się wtedy ładnie ubrać, ucieszyć obecnością drugiego człowieka, być dumnym z siebie i wspólnoty.

W Bochni mówił Ksiądz o bohaterkach Ewangelii, Marcie i Marii, dowodząc, że obie postawy reprezentowane przez te kobiety są nam potrzebne: modlić się, by wiedzieć, czego Bóg od nas chce, a potem to robić.

Zgadza się. Ta harmonia jest zaakcentowana w tamtejszej świątyni poprzez dwie relikwie: św. Jana Pawła II i bł. ks. Adolpha Kolpinga. Obaj potrafili łączyć w sobie postawę głębokiej kontemplacji oraz wielkiej aktywności. Ks. Kolping był ogłoszony błogostawionym przez papieża Polaka, mają więc ze sobą dodatkowy związek.

Nasz rodak powiedział, że „ojciec czeladników” musiał być niezwykłym kapłanem, skoro wciąż inspiruje tylu ludzi...

Dlatego Dzieło Kolpinga w Polsce ma przed sobą wspaniałą przyszłość. Bo u jego podstaw nie stoi idea niemiecka lub pochodząca z jakiegoś innego kraju, lecz idea

dla świata, czerpiąca z Kościoła jako całości.

Jakie odwiedzane miejsca w Polsce zrobiły na moim rozmówcy największe wrażenie?

Pokazano mi wiele kościołów: starych i nowych. Nigdy nie widziałem tak wielkich, nowoczesnych świątyń. Zwiedzając kulturalne centrum w Krakowie, można zdać sobie sprawę, że tu od ponad tysiąca lat mieszkali ludzie, którzy praktykowali swoją wiarę, rozwijali sztukę. Ich historia była pełna zmagania, podobnie jak całego polskiego narodu. To wywiera na mnie duże wrażenie.

Nasza historia?

Tak. I myślę, że w Krakowie można nią oddychać.

Widział Ksiądz także tutejsze sanktuarium Bożego Miłosierdzia, a w Wadowicach – Muzeum Dom Rodzinny św. Jana Pawła II.

Poruszyło mnie, że św. Siostra Faustyna nie zwątpiła w Boże Miłosierdzie, nawet kiedy – jak czytałem – w swoim zakonie była traktowana w inny sposób, jak ktoś gorszy. Ona mówiła: „Nie porzucę wiary w to, że Bóg jest dla każdego miłosierny”. Jestem pod ogromnym

wrażeniem tej wspaniałej idei oraz świadectwa waszej rodaczki. Z kolei Wadowice, zwykła miejscowość, gdzie zaczyna się tak wielka historia... To bardzo zwyczajne miejsce, jak Nazaret, gdzie wydarza się coś wyjątkowego.

Jakie trudności czy wyzwania można zauważyć, będąc gościem w Polsce?

Wyzwania są takie same, jak w innych krajach, choć mogą występować oczywiście w innym natężeniu. Współczesne społeczeństwo rozwija się w sposób bardzo indywidualistyczny, ludzie oddalają się od siebie nawzajem i stają się osamotnieni, nie dzieląc się wiarą, życiem, potrzebami. Myślę, że powinniśmy stawić temu czoła: starać się jednoczyć ludzi, dzielić z nimi życie,

Modlitwa przy grobie śp. ks. Kazimierza Hoły w Makowie Podhalańskim.

pragnienia, a potem rozpocząć inicjatywy, które będą przeciwdziałać wspomnianym wyżej tendencjom.

A pojawiła się jakaś inspiracja lub idea, którą można przenieść z Polski na grunt międzynarodowy?

W następnym roku odpowiem na to pytanie! Pewne idee muszą dojrzeć w umyśle i sercu. Gdy odwiedzam kraje, które mają podobne proble-

Modlitwa w Bochni przy relikwiach bł. ks. A. Kolpinga i św. Jana Pawła II.

Ks. Christoph Huber – 4 grudnia 2021 r. został dziesiątym następcą bł. ks. Adolpha Kolpinga i rektorem kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Kolonii. Pochodzi w Bawarii. Po studiach teologicznych w Monachium i rocznym stażu w Zimbabwie, w 1998 r. przyjął święcenia kapłańskie. Od 2010 r. angażował się w zarządzanie Dziełem Kolpinga archidiecezji Monachium i Freising oraz pełnił funkcję prezesa Dzieła Kolpinga w Bawarii.

my, wtedy przypominam sobie, jak rozwiązano je w poprzednim miejscu. Nie tyle więc myślę o tym przy swoim biurku, lecz będąc w drodze, napotykając kolejne wyzwania.

Co jeszcze warto dodać, zwraca-

jąc się do naszych Czytelników i miejscowych Rodzin Kolpinga?

Trwajcie dalej w wierze, prawdzie i jedności. Byłbym szczęśliwy, mogąc Was ponownie odwiedzić.

W kolejnym numerze naszego biuletynu druga część rozmowy z ks. Christophem Huberem. Dowiedcie się m.in., co ma wspólnego z samym ks. Kolpingiem. Nie przegapcie następnego wydania! Zagłądajcie na: kolping.pl/biuletyny/

Kolpingowski drogowskaz:

„Człowiek miłuje, ponieważ nosi w sobie odbicie Boga; ponieważ Bóg jest Miłością, człowiek również tylko w Bogu znajduje swój cel”.

bł. A. Kolping

Podziękowania ze Lwowa

W krakowskim biurze Dzieła Kolpinga w Polsce 3 sierpnia gościła niewielka delegacja z Ukrainy, na czele z ks. Olegiem Salamonomem. Prezes Dzieła Kolpinga na Ukrainie przywiózł PODZIĘKOWANIE od ks. abpa Mieczysława Mokrzyckiego, obecnego Metropolity Lwowskiego, który w latach 1996–2007 był osobistym sekretarzem św. Jana Pawła II.

Te słowa podziękowania i błogostawieństwa od abpa Mieczysława Mokrzyckiego przekazujemy wszystkim naszym Dobrodziejom, Wolontariuszom, Pracownikom i Rodzinom Kolpinga! Dokument zamieszczamy poniżej.

W spotkaniu z księdzem Olegiem uczestniczyli przedstawiciele Zarządu, pracownicy i goście. – Rozmawia-

liśmy o pomocy humanitarnej (tej dotychczasowej i przyszłej), w tym również o pomocy na rzecz uchodź-

ców w naszym projekcie „Mam POWER mam pracę” oraz kursach języka polskiego, jakie dla nich organizujemy – relacjonuje Anna Wilk.

Ksiądz Oleg przekazał z kolei informacje o działaniach Dzieła Kolpinga na Ukrainie, skierowanych do tamtejszych rodzin i parafian. Zdał także relację z jego wizyty w Buczy oraz Irpieniu. Podziękował za dotychczasową pomoc z Polski i poprosił o dalszą.

M.C.

O naszej pomocy Ukrainie szeroko pisaliśmy w poprzednim biuletynie KOLPING (nr 1/2022). Więcej: kolping.pl/biuletyny/

Krzysztof Wolski i ks. Oleg z podziękowaniem.

Maraton liczony konkretnymi

Dzięki współpracy z ukraińskim Dziełem Kolpinga udaje nam się dotrzeć bezpośrednio tam, gdzie nasza pomoc jest najbardziej potrzebna.

Gdy piszemy ten tekst, od 8 miesięcy trwa rosyjska inwazja na Ukrainie. Dzieło Kolpinga w Polsce natychmiast zaangażowało się we wsparcie dla uchodźców przybywających do Polski oraz mieszkańców walczącego z najeźdźcą kraju.

Transporty humanitarne

Dotychczas udało nam się zorganizować i przekazać 11 transportów pomocy humanitarnej. Dziewięć z nich dostarczyliśmy do Zakarpackiego Centrum Zasobów działającego przy biurze Dzieła Kolpinga w ukraińskim Użhorodzie, a dwa na granicę polsko-ukraińską do zaprzyjaźnionej parafii w Suścu, skąd nasza pomoc trafia do potrzebujących we Lwowie i Łucku, dzięki osobistemu zaangażowaniu ks. Olega Salomona, prezesa Dzieła Kolpinga na Ukrainie. Obecnie trwają przygotowania do wysyłki dwunastego transportu, tym razem przeznaczonego dla Użhorodu.

Nasza pomoc trafia zarówno do uchodźców, którzy opuścili swe domy i znaleźli schronienie w ośrodkach prowadzonych przez Dzieło Kolpinga na zachodniej Ukrainie (w tym do matek z dziećmi, osób starszych i niepełnosprawnych), jak i do żołnierzy walczących na pierwszej linii frontu w obronie swojej ojczyzny.

Teresa Krzak ze sklepu medycznego „Esovio” w Krakowie przekazuje kierowcy Wojciechowi Balickiemu zamówiony sprzęt medyczny, w tym wózek inwalidzki, który jest darowizną.

Wartość pomocy humanitarnej ofiarowanej przez Dzieło Kolpinga w Polsce na rzecz mieszkańców Ukrainy przekroczyła już milion złotych. Wśród podarowanych artykułów znalazły się m.in.: agregaty prądotwórcze, namioty, śpiwory, materace, karimaty, środki medyczne i leki, środki ochrony osobistej dla żołnierzy, buty, ubrania, żywność o długim okresie przydatności, żywność i mleko dla małych dzieci, pampersy i środki higieniczne, sa-
perki, latarki, powerbanki, maszyny do szycia, środki czystości, pościel, bielizna, tysiące konserw.

Wolontariusze i darczyńcy

Nasze działania nie byłyby możliwe bez zaangażowania członków, wolontariuszy i sympatyków Dzieła Kolpinga w Polsce oraz szerokiego grona Darczyńców wspierających nasze działania.

Szczególne podziękowania chcielibyśmy skierować do następujących osób:

Wolontariusze wspierający nas w pakowaniu 8. transportu z pomocą humanitarną: uchodźcy z Ukrainy, pracownicy polskiego „Kolpinga” oraz dziennikarki „Głosu Ameryki”.

– Wojciecha Balickiego, niestrudzonego Kolpingowca, właściciela firmy przewozowej, która zawiązała 8 transportów z pomocą humanitarną do Użhorodu. Gdy nikt inny nie chciał jechać z transportem, p. Wojtek pytał: „Kiedy jedziemy?”

– Kamila Domagały, wolontariusza, który od pierwszych dni wojny wspomagał nasze działania jako kierowca, pokonując wielokrotnie trasę na granicę lub na Ukrainę, zwożąc pomoc humanitarną oraz przywożąc w bezpieczne miejsce uchodźców

Rozładunek 8. transportu z pomocą humanitarną w Suścu na granicy polsko-ukraińskiej. W niebieskiej koszulce – ks. Andrzej Niedużak – koordynator pomocy w Suścu.

– wszystkich wolontariuszy i pracowników Dzieła Kolpinga w Polsce, którzy aktywnie włączyli się w pomoc uchodźcom i pomoc przy organizacji zbiórek oraz transportów humanitarnych.

Ponadto dziękujemy naszym Darczyńcom, partnerom i dostawcom, których ofiarność pozwalała nam niejednokrotnie dopełnić transporty z pomocą humanitarną. Dziękujemy, m.in.:

- panu Jerzemu z Sydney za podarowanie ponad 1500 konserw
- pani Gabi z Wielkiej Brytanii za podarowanie ponad 400 konserw
- Marcinowi Szydło za podarowanie 18-osobowego busa do przewozu uchodźców
- Annie Majewskiej, organizatorce Akcji „Pleczek – pomoc dla dzieci z Ukrainy”
- Stowarzyszeniu Naukowo-Technicznemu Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego (oddział w Krakowie) za wsparcie finansowe
- Rodzinom Kolpinga z Pößneck, Güntersleben i Werpeloh w Niemczech za przywiezienie transportów z pomocą zebraną wśród członków Rodzin Kolpinga i lokalnych społeczności
- Rodzinom Kolpinga (RK) z Polski za bardzo skuteczną zbiórkę konserw do transportów humanitarnych. Dotychczas zebraliśmy ok. 3500 konserw! W akcję zaangażowały się następujące stowarzyszenia: RK „Klub Celtycki” w Krakowie, RK w Luborzycy, RK w Krakowie-Nowym Bieżanowie, RK „Jeden Świat” w Krakowie, RK w Porębie Żegoty, RK w Makowie Podhalańskim, RK w Oświęcimiu, a także delegacji Ogólnego Zebrania Związku Centralnego Dzieła Kolpinga w Polsce, które odbyło się 10 września 2022 r. w Luborzycy.

Jesteśmy wdzięczni właścicielom następujących sklepów i firm:

- sklep medyczny „Esovio” w Krakowie za regu- larne darowizny, w tym wózki inwalidzkie, pieluchy, chodziki, kule, środki dezynfekujące
- sklep militarny „Moro” z Krakowa za ciągle

trwającą zbiórkę umundurowania dla żołnierzy walczących na Ukrainie i umiejętność załatwiania najbardziej potrzebnych towarów

– sklep militarny „Commando” z Katowic za genialną współpracę i dużą ilość sprzętu przekazaną w fantastycznych cenach, a zwłaszcza polary wojskowe

– sklep harcerski „Watra” z Krakowa za pomoc w organizacji tego, czego nie udawało się zorganizować ani kupić gdzie indziej i dużą ilość darmowych polarów dla uchodźców

– firma „CreateIT” z Warszawy za przygotowanie i wystanie do Krakowa busa z pomocą humanitarną.

Na pomoc uchodźcom

Równocześnie wspieramy uchodźców z Ukrainy, którzy przyjechali do Krakowa. Oferujemy im pomoc w zakwaterowaniu, wyżywieniu czy zapewnieniu najpilniejszych potrzeb życiowych. Osobom chcącym podjąć zatrudnienie w Polsce, proponujemy bezpłatne kursy językowe oraz specjalistyczne kursy zawodowe, wsparcie doradcy zawodowego i pośrednika pracy.

Patrycja Kwapik
Józef Sikorski
koordynatorzy akcji „Solidarni z Ukrainą”

11. transport z darami już w Użhorodzie – listopad 2022 r.

Fundacja Dzieła Kolpinga w Polsce

utworzyła specjalne konto do wpłat w złotychkach:

90 1050 1445 1000 0090 8058 4361

oraz do wpłat w euro:

PL 84 1050 1445 1000 0090 8155 0007

BIC/SWIFT INGBPLPW

Tytuł przelewu: „Solidarni z Ukrainą”

Więcej informacji i możliwość szybkich przelewów on-line:

ukraina.kolping.pl

Dla ochrony praw człowieka i środowiska

Okiem eksperta

Taki cel ma „ustawa o łańcuchu dostaw”, której ideę przedstawia nam Sigrid Stapel, specjalistka ds. edukacji i kampanii w Międzynarodowym Dziele Kolpinga.

- Niedostateczna ochrona przeciwpożarowa w fabryce włókienniczej w Pakistanie doprowadziła do tego, że 258 osób zmarło w mękach.
- W wyniku przerwania tamy w brazylijskiej kopalni rudy żelaza śmierć poniosło 246 osób, rzeki są skażone, a mieszkańcy nie mają już czystej wody pitnej – mimo że niemiecki TÜV Süd (firma zajmująca się m.in. badaniami technicznymi, konsultacjami, ekspertyzami i testami) w Brazylii kilka miesięcy wcześniej certyfikował bezpieczeństwo tamy.
- Przed kopalnią platyny w południowej Afryce zastrzelono 34 strajkujących pracowników, a BASF (największe przedsiębiorstwo chemiczne na świecie z siedzibą w Niemczech) nadal prowadzi lukratywne interesy z operatorem kopalni.
- Dzieci w Indiach kopią głębokie dziury w poszukiwaniu błyszczącej miki mineralnej. Ludzie, którzy produkują nasze ubrania, pracują za głodowe pensje.
- Koncern z Europy zagraża ludziom i zwierzętom w Afryce Wschodniej wielkim projektem naftowym.

Fałszywy wybór

Na całym świecie ludzie i przyroda cierpią w łańcuchach wartości europejskich przedsiębiorstw (*łańcuch wartości*, ang. *value chain* – sekwencja działań podejmowanych przez firmę, aby opracować, wytworzyć, sprzedać i dostarczyć produkt, a następnie świadczyć usługi posprzedażowe – przyp. red.).

Większość ludzi nie chce kupować produktów, za którymi stoi praca dzieci lub zniszczone lasy deszczowe. Konsumentów nie należy już dłużej stawiać przed fałszywym wyborem, ponieważ prawa człowieka i ochrona naszych naturalnych podstaw życia nie podlegają negocjacji. Potrzebne są ramy prawne, które zobowiążą wszystkie przedsiębiorstwa do ochrony człowieka i środowiska!

Znaczna część przedsiębiorstw nie podejmuje dobrowolnie wystarczających działań w celu

ochrony wspomnianych praw. Jak dotąd, bezwzględne działania firm były nagradzane finansowo. Oczywiście, są przedsiębiorstwa, które już teraz troszczą się o poszanowanie praw człowieka i ochronę środowiska. Przedsiębiorstwa te nie mogą być dłużej dyskryminowane w stosunku do konkurencyjnych firm, które nie zachowują się odpowiedzialnie.

Sukces zaangażowania

W Niemczech organizacje pozarządowe (m.in. Dzieło Kolpinga w Niemczech i Międzynarodowe Dzieło Kolpinga z siedzibą w Kolonii), Kościoły, związki zawodowe – działając w ramach inicjatywy „ustawa o łańcuchu dostaw” – zaangażowały się na rzecz tego, aby zobowiązać krajowe przedsiębiorstwa do respektowania praw człowieka i norm środowiskowych.

Zaangażowanie zaowocowało sukcesem: 11 czerwca 2021 r. niemiecki parlament uchwalił ustawę o obowiązku dochowania staranności łańcucha dostaw. Podobne ustawy istnieją także we Francji, Holandii i Norwegii. W Austrii, Belgii, Finlandii, Luksemburgu i Hiszpanii trwa obecnie polityczny proces legislacyjny.

Odpowiedzialność Europy

Ochrona praw człowieka i globalny zrównoważony rozwój – Unia Europejska zobowiązała się włączyć w realizację tych celów. Są one ważniejsze niż kiedykolwiek, biorąc pod uwagę aktualne kryzysy. Nadszedł czas, aby Europa wzięła na siebie odpowiedzialność i przyjęła skuteczne unijne prawo regulujące łańcuch dostaw. W ten sposób może dokonać rzeczywistych zmian dla naszej planety i jej mieszkańców.

W lutym 2022 r. Komisja Europejska opublikowała projekt „dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w obszarze zrównoważonego rozwoju”, tzw. unijnej ustawy o łańcuchu dostaw. Za

pomocą tego projektu, UE chce zobowiązać przedsiębiorstwa do identyfikowania w ich działaniach ryzyka naruszeń praw człowieka i degradacji środowiska.

Sektory ryzyka

Przepisy mają obejmować wszystkie przedsiębiorstwa na wewnętrznym rynku UE zatrudniające ponad 500 pracowników i osiągające roczny obrót netto w wysokości 150 mln euro. W sektorach ryzyka, takich jak tekstylia, rolnictwo i górnictwo, obowiązki te powinny mieć zastosowanie już w przedsiębiorstwach zatrudniających co najmniej 250 pracowników i osiągających obrót netto w wysokości 40 mln euro.

Jako sektory bez ryzyka definiowane są: transport, budownictwo, energetyka i finanse. Nie są definiowane jako sektory ryzyka, chociaż i tu często istnieje znaczne ryzyko szkód w środowisku i naruszeń praw człowieka. Zasadniczo opisane reguły powinny dotyczyć całego łańcucha dostaw.

Unijna ustawa o łańcuchu dostaw obejmowałaby mniej niż 1% wszystkich przedsiębiorstw w UE. Ponadto ogranicza ona obowiązki firm do „nawiązanych relacji biznesowych”, co stanowi potencjalnie dużą lukę w prawie.

Ciężar dowodu

Aby zapobiec szkodom, projekt UE przewiduje – podobnie jak niemiecka ustawa – sankcje i grzywny, jeśli firmy naruszają swoje obowiązki. Zawiera również uregulowanie w zakresie odpowiedzialności cywilnej, które umożliwia ofiarom (naruszeń praw człowieka lub szkód w środowisku) pozywanie przedsiębiorstw.

Jednak przeszkody dla tego rodzaju pozwów są nadal znaczące, ze względu na brak możliwości odwrócenia ciężaru dowodu (*ciężar dowodu, inaczej ciężar udowodnienia – pojęcie z zakresu erystyki i prawa dowodowego. W prawie dowodowym ciężar dowodu odnosi się do tego, kto, w postępowaniu przed sądem lub innym organem stosującym prawo, ma udowodnić daną okoliczność pod rygorem przyjęcia jej za nieudowodnioną – przyp. red.*). Ponadto istnieje możliwość, że firmy unikną odpowiedzialności przy pomocy klauzul umownych.

Sprawiedliwa gospodarka

Projekt Komisji trafi teraz do Parlamentu Europejskiego i Rady Europy do dalszego procedowania. Po jego przyjęciu państwa członkowskie UE muszą przekształcić dyrektywę w prawo krajowe. Dzięki silnemu prawu dotyczącemu łańcucha dostaw, Unia Europejska, jako trzeci co do wielkości obszar gospodarczy na świecie, może wnieść decydujący wkład w gospodarkę globalnie sprawiedliwą.

W tym celu unijna ustawa o łańcuchu dostaw musi spełniać co najmniej następujące wymogi:

ZOBOWIĄZANIE PRZEDSIĘBIORSTW W ZAKRESIE PRAW CZŁOWIEKA ORAZ OCHRONY ŚRODOWISKA I KLIMATU: europejskie firmy czerpią zyski z globalnego rynku, ale przeważnie nie troszczą się o społeczne i ekologiczne skutki swoich działań gospodarczych. Skuteczna ustawa UE w zakresie łańcucha dostaw zobowiązuje koncerny do ochrony praw człowieka, środowiska i klimatu w ich całym łańcuchu tworzenia wartości. Bez wyjątków i luk.

KONSEKWENCJE DLA NIEODPOWIEDZIALNYCH DZIAŁAŃ: bezwzględny biznes nie może się optać. Skuteczna ustawa unijna w zakresie łańcucha dostaw musi karać przedsiębiorstwa, które nie wypełniają swoich obowiązków dołożenia staranności i wykluczać je z zamówień publicznych.

SPRAWIEDLIWOŚĆ DLA POSZKODOWANYCH: poszkodowani w wyniku naruszeń praw człowieka potrzebują efektywnej ochrony prawnej. Skuteczna ustawa unijna, poprzez cywilnoprawne uregulowanie odpowiedzialności dotyczącej łańcucha dostaw, umożliwia poszkodowanym ludziom zaskarżanie przedsiębiorstw przed sądami w sprawach o odszkodowanie. Ponadto sprawiedliwy podział ciężaru dowodu musi gwarantować, że pozwy te będą mogły zakończyć się sukcesem.

Sigrid Stapel – specjalistka ds. edukacji i kampanii w Międzynarodowym Dziele Kolpinga. Więcej informacji o poruszonym temacie: <https://corporatejustice.org/> lub: <https://lieferkettengesetz.de/>

ŁAŃCUCH DOSTAW – obejmuje wszelkie czynności związane z transportem oraz przeróbką towarów, z uwzględnieniem etapu początkowego (czyli pozyskiwania wszelkiego rodzaju surowców) oraz końcowego (tj. dostarczenia produktu konsumentom). Pojęcie to zawiera również przepływ informacji, które są istotne podczas całego procesu.

(za: „Encyklopedia Zarządzania”)

UKRAINA

By zapomnieć o zmartwieniach

W ramach projektu „Dach dla uchodźców”, realizowanego przez Rodzinę Kolpinga w Czerniowcach, dziewczynki i chłopcy uczą się wyrażać swoje uczucia poprzez sztukę. – W ich opowieściach jest tyle bólu i strachu – relacjonuje Julia Savka. Dzieci uczestniczą również we wspólnych zadaniach, ostatnio np. piekły szarlotkę. To pomaga im choć na krótki czas zapomnieć o zmartwieniach. – Po tych spotkaniach docenia się życie ze wszystkimi jego kolorami, zwłaszcza jak te drobne radości – mówi arteterapeutka.

SŁOWENIA

Na drodze pokoju

53. Międzynarodowa Wędrówka Dzieła Kolpinga dla Pokoju miała miejsce w sierpniu, w Mariborze na Słowenii. Uczestnicy z pięciu krajów wyruszyli wspólnie po porannej modlitwie w miejscowej katedrze na drogę pokoju – szli obok zabytków miasta, przez skrzyżowanie, do punktu widokowego „przy siedmiu dębach” na Kalwarii. Wzdłuż rzeki Drawy przeszli drogę do „starej winorośli”, najstarszej winorośli na świecie i centralnego motywu tegorocznej wędrówki dla pokoju. Uczestniczył w niej również ks. Christoph Huber, prezes Międzynarodowego Dzieła Kolpinga, który przewodniczył Mszy św., wieńczącej całe wydarzenie.

BOLIWIA

Rodzina bez przemocy

Pani Elisabeth z Boliwii jest szczęśliwa: ona, jej mąż i dzieci są w końcu rodziną, która dba o siebie nawzajem z miłością. Nie zawsze tak było. Przez długi czas para żyła obok siebie – raczej wrogo nastawiona, bez wzajemnego szacunku. Podczas wychowywania dzieci, jak to jest powszechne w Boliwii, małżonkowie stosowali także przemoc fizyczną. Kobieta postanowiła zmienić ten kierunek: ona i jej mąż wzięli udział w programie „Silne rodziny”, organizowanym przez Dzieło Kolpinga w Boliwii. – Mój mąż nie jest już typowym macho, który kontroluje swoją żonę. Teraz wspiera i wzmacnia mnie w tym, co robię – mówi dumna uczestniczka programu.

MJANMA

Działają pomimo kryzysu

Niedawno prezes Międzynarodowego Dzieła Kolpinga po raz pierwszy odwiedził Mjanmę (dawną Birmę). Kraj Azji Południowo-Wschodniej od 16 lat ma zaangażowane stowarzyszenie, które z wielką odwagą realizuje idee ks. Adolpha Kolpinga, a także dokonuje wielkich rzeczy w czasach kryzysu. – Widać, że od dawna nie gościli żadnej osoby z zewnątrz. Zasadniczo, cały kraj jest zamknięty. Radość z tego, że przyjeżdża do nich ktoś, kto jest nimi zainteresowany i kto słucha, było czuć wszędzie – relacjonuje ks. Christoph Huber. Program jego wizyty obejmował rozmowy, nabożeństwa i spotkania z niektórymi Rodzinami Kolpinga. Miejscowy „Kolping” planuje zbudować gospodarstwo, w którym rodziny rolników poznają ulepszone metody rolne. Posiadłość odwiedził i pobłogostawił ksiądz prezes.

KAMERUN

Z książką i kalkulatorem

Dzieci i młodzież w Kamerunie często borykają się z licznymi problemami, takimi jak: ubóstwo, choroby oraz brak dostępu do edukacji. Tamtejszy „Kolping” wspiera i towarzyszy młodym w różnych dziedzinach życia. W tym roku otrzymali oni szkolne zestawy, składające się m.in. z książek, toreb i kalkulatorów. – Jestem bardzo szczęśliwa, że otrzymałam pakiet szkolny. Ostatnio dobrze mi idzie nauka, poprawiłam średnią ocen. Z sukcesem zdałam egzamin do klasy maturalnej – mówi Patricia Madeleine, uczennica z diecezji Edéa.

UGANDA

Dostęp do wody i energii

Dzieło Kolpinga w Ugandzie zapewnia miejscowym gminom zbiorniki wodne i systemy nawadniania, aby poprawić dostęp do wody na użytek domowy i dla produkcji roślinnej. Ponadto członkowie stowarzyszenia, szczególnie kobiety i młodzież, zostaną przeszkoleni w budowie energooszczędnych pieców, aby stworzyć środowisko wolne od dymu i zużywać mniejszą ilość drewna opałowego. Są tego dodatkowe plusy: przygotowywanie jedzenia będzie łatwiejsze i szybsze.

Z miłości do małej ojczyzny

Jak działa
nasza
Rodzina?

Na Orawie, w województwie małopolskim, w powiecie nowotarskim, w gminie Jabłonka leży Lipnica Mała. Od 10 lat istnieje tam Rodzina Kolpinga, znana z zamiłowania do muzyki, śpiewu i tańca.

Wiele pokoleń

W ramach tego stowarzyszenia, od samego początku, czyli od 2012 r., działa i rozwija się wielopokoleniowy zespół folklorystyczny: Małolipnicka Rodzina Kolpinga (wcześniej funkcjonowali pod nazwą: Małolipnicanie). – Dzieci, młodzież i dorośli poprzez muzykę, śpiew i taniec prezentują ukochaną kulturę polskiej Orawy – wyjaśnia Magdalena Kostrzewa-Smreczak, pełniąca rolę

Członkinią zespołu jest niepełnosprawna Anetka (z prawej), która towarzyszy nam podczas wyjazdów.

kierownika artystycznego zespołu.

Dodaje, że jego członkowie tworzą kapelę, grupę śpiewaczą oraz grupę taneczną. Podczas występów scenicznych łączą swoje umiejętności w aranżacjach przedstawiających folklor muzyczny Orawy, różnorodne układy taneczne, zabawy pasterskie oraz charakterystyczny orawski strój.

Zespół aktualnie liczy blisko 50 osób, mieszkańców Orawy, w szczególności wsi Lipnica Mała. Instruktorami są dawni wychowankowie Małolipnickiej Rodziny Kolpinga: Małgorzata Łuka, Paulina Lichosyt, Xymena Smreczak, Justyna Kulka, Martyna Jazowska oraz Daniel Stec.

Liczne sukcesy

– Indywidualne podejście do każdego ucznia oraz serdeczność przekładają się na liczne sukcesy zespołu. Wspólne spotkania i występy to nie tylko ciężka praca nad szlifowaniem swoich talentów, ale przede wszystkim czerpanie radości z pielęgnowania tradycji i obyczajów, niegdyś tętniących życiem na Orawie – opowiada pani Magdalena.

Wymienia również przykłady lokalnych, ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów oraz imprez folklorystycznych, podczas których Małolipnicka Rodzina Kolpinga zdobywała główne nagrody i aplauz publiczności. Były to: Międzynarodowe Targi Sztuki Ludowej w Krakowie, Festiwal Kultury Pogranicza w Krakowie, Międzynarodowy Festiwal Kolęd i Pastoratek w Będzinie, Balkan Folk Festival w Bułgarii, Festiwal Muzyka i Morze w Grecji, Festiwal Dzieci i Młodzieży w Toruniu, Orawskie Lato czy Małolipnickie Grzybobranie.

– W 2018 r. zdobyliśmy drugie miejsce w konkursie na najpopularniejszy zespół regionalny na Orawie. W kolejnych latach nasze dzieci i młodzież zostały docenione m.in. podczas Sabatowych Bajań w Kościelisku, konkursów: Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu Dolnym, Muzyk Podhalańskich, Orawskiego Zbyrcoka, Przednówka na Polanach, Złotego Kłosa czy w czasie Karpackiego Festiwalu Dzie-

Na próbach i występach dajemy z siebie wszystko!

cięcych Zespołów Regionalnych w Rabce-Zdroju – nie kryje satysfakcji moja rozmówczyni.

Owocna współpraca

Dla stowarzyszenia z Lipnicy Małej bardzo ważna jest współpraca z Rodzinami Kolpinga w Polsce oraz na świecie. – Poprzez realizację projektów, angażujących młodzież i seniorów, jesteśmy w centrum kolpingowskich działań i w towarzystwie wspaniałych ludzi, którzy tworzą poszczególne Rodziny – mówi Magdalena Kostrzewa-Smreczak.

Od początku swojego istnienia, Rodzina Kolpinga w Lipnicy Małej za główny cel przyjęła pracę z młodzieżą. Zadanie to realizowane jest m.in. w ten sposób, że starsi członkowie wielopokoleniowej wspólnoty spędzają czas z młodymi, przekazując im swoją wiedzę i życiowe doświadczenie. Często organizują „orawskie posiadki”, czyli spotkania związane ze snuciem wspomnień przy okazji różnych tradycyjnych obzędów i zwyczajów ludowych.

Inicjatorami oraz koordynatorami wielu wydarzeń są: ks. prezes Józef Morawa (który przewodzi Rodzinie Kolpinga duchowo podczas licznych pielgrzymek i spotkań modlitewnych), Władysław Wierzbicki (przewodniczący stowarzyszenia), Wilma Zubrzycka, Irena Bobis oraz inni członkowie zarządu. – Działają tu ludzie o otwartych sercach, pomocni, przekazujący wiarę, energię, wiedzę oraz miłość. Wspólnie angażujemy się w lokalne projekty społeczne, szczególnie realizując warsztaty regionalne (np. plastyczne), występy czy nagrania – dopowiada pani Magdalena.

Miejscem, z którym ściśle związała się ta Rodzina Kolpinga jest parafia pw. św. Stefana w Lipnicy Małej. Członkowie grupy chętnie otwierają się na inne sro-

Czerpiemy radość z prezentowania tradycji i obyczajów Orawy.

dowiska. Cenią sobie zwłaszcza współpracę ze Stowarzyszeniem Rozwoju Orawy, Muzeum – Orawskim Parkiem Etnograficznym w Zubrzyca Górnej oraz gminami: Jabłonka i Lipnica Wielka.

Do zobaczenia

Na koniec moja rozmówczyni dodaje: – Bardzo chcielibyśmy jeszcze aktywniej działać w społeczności Rodzin Kolpinga oraz Fundacji Dzieła Kolpinga. Uczestniczyć w wydarzeniach w Polsce i za granicą, pokazując piękno naszego regionu, ale także uczyć się prawdy o ludziach i świecie. Innym Rodzinom Kolpinga życzymy dużo radości z doświadczenia wspólnoty, czasu spędzonego razem, twórczych działań i mamy nadzieję, że do zobaczenia!

Małgorzata Cichoń

Kontakt z zespołem folklorystycznym:
facebook: Małolipnicka Rodzina Kolpinga
nr tel.: 660 414 742

Przy naszym stowarzyszeniu działa wielopokoleniowy zespół folklorystyczny: Małolipnicka Rodzina Kolpinga.

Kiedy wszystko zakwitnie

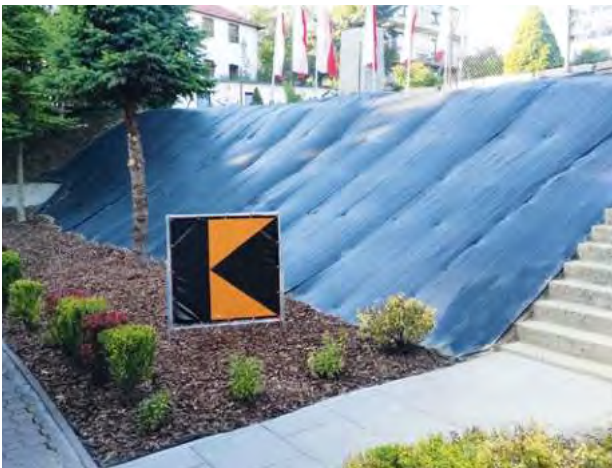
Projekt

Jak zmienia się myślenie seniorów o ekologii? Jak angażują się w ochronę stworzonego świata? O tym w relacji Rodziny Kolpinga w Luborzycy.

Nasze działania rozpoczęliśmy 5 sierpnia 2021 r. w Domu Kolpinga w Luborzycy, niedaleko Krakowa. Podczas spotkania informacyjno-rekrutacyjnego opowiedzieliśmy o projekcie Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce „Senioralna aktywność obywatelska – srebrno-zielona działalność społeczna”.

Ustaliliśmy, co najbardziej nas interesuje, czego chcielibyśmy się dowiedzieć i jakie doświadczenia zdobyć w tym zakresie. Zdecydowaliśmy, że jako pierwsze zorganizujemy warsztaty praktyczne z eko-produktów i poznamy rolę naturalnych składników w codziennym życiu.

Natura w domu

Tworzymy nasz zielony teren.

Warsztaty poprowadziła Aleksandra Trytko, która przekazała nam wiele cennych i praktycznych wiadomości, a także opowiedziała o swoich doświadczeniach. Tłumaczyła, jakie składniki – szkodliwe dla naszych organizmów – są zawarte w kosmetykach i środkach czystości. Przekazała również kilka przepisów na zrobienie z naturalnych składników np. proszku do prania, płynu do płukania ubrania, maseczki czy toniku do twarzy albo środka do odkażania rąk.

Po takiej porcji wiedzy wreszcie przystąpiliśmy do wykorzystania jej w praktyce. Większość seniorów była za zrobieniem różnego rodzaju mydełek oraz kul do kąpieli z dodatkiem olejków eterycznych.

Niektóre zostały zapakowane i przeznaczone na prezenty dla rodziny i znajomych.

...i na talerzu

Podczas kolejnego spotkania gościliśmy Dorotę Włodzimierow. Dietetyczka od lat prowadzi gospodarstwo domowe, w którym królują tylko zdrowe produkty. Przekazała nam ogrom wiedzy na temat ziół. Dowiedzieliśmy się np., że żyworódka pierzasta ma szczególne właściwości lecznicze, można nie tylko ją spożywać, ale również wykorzystywać w domowej apteczce jako środek na oparzenia, reumatyzm czy choroby dróg oddechowych. Uczestnicy otrzymali od pani Doroty młode sadzonki żyworódki.

Na przykładach mogliśmy przekonać się, jaką zawartość szkodliwego cukru w swoim składzie mają niektóre produkty. Prelegentka podała nam kilka przepisów. Podzieliła nas na małe grupy, w których przygotowywaliśmy potrawy, a cukier zastępowaliśmy daktylami czy rodzynkami. Tak powstała domowa „nutella”, „raffaelo” z białej fasoli oraz czekoladowe kulki mocy z płatków owsianych, pizza na cienkim spodzie (na bazie mąki razowej i naturalnych drożdży), sałatki z surowych warzyw (takich jak: brokuł, kalafior, papryka), a także zupa z dyni z imbirem.

Potem zasiedliśmy do stołu, by delektować się i porównywać smak dań. Niektóre z nich smakowały nam bardziej niż te robione do tej pory! Seniorzy zgodnie stwierdzili, że odtąd częściej będą zwracać uwagę na to, co kupują (czytać etykiety) i w czym kupując, używać wielorazowych opakowań i toreb na zakupy.

Spacer badawczy

Jeden z wrześniowych dni spędziliśmy na spacerze badawczym po Puszczy Niepołomickiej. Rozpoczęliśmy krótką rozgrzewką i gimnastyką, aby pooddychać leśnym powietrzem i rozruszać stawy. Na spacerze towarzyszyła nam Barbara Łepkowska. Oprowadzając nas po puszczy, opowiadała jej historię i teraźniejszość.

Odnajdywaliśmy różnego rodzaju drzewa, które tam rosną, dowiedzieliśmy się, ile tlenu produkują. Napotykaliliśmy mnóstwo grzybów jadalnych i niejadalnych. Poznaliśmy, jakie gatunki zwierząt tu zamieszkują, np. sarny, jelenie i dziki, których ślady znajdowaliśmy w wielu miejscach. Widzieliśmy rozmaite „robaczki” i owady oraz ptaki, zwłaszcza dzięcioła. **Pani Basia zaproponowała, abyśmy przyłożyli ucho do drzewa, na którym ten ptak właśnie stuknął i posłuchali tego odgłosu.**

Spacer po Puszczy Niepołomickiej.

Okazuje się, że w niepołomickim kompleksie leśnym wydzielone są różne rezerваты, jest też teren bagieny. Puszcza to temat rzeka i na jednym spacerze nie można wszystkiego się dowiedzieć. Jedno jest pewne: to wspaniały zakątek naszego kraju!

Coś z niczego

Nadeszła pora na warsztaty pod hasłem: „Coś z niczego”. Prowadziła je Marta Pieczętka. Tym razem nasza zintegrowana grupa zajęła się robieniem ozdób i dekoracji dla domu. Oczywiście wszystko z wtórnych i pochodzących z recyklingu materiałów. Prace manualne zachęcają do kreatywności i relaksu, dlatego wykonując je, śpiewaliśmy różne piosenki oraz snuliśmy opowieści i wspomnienia z dawnych lat.

W ramach kolejnych działań postanowiliśmy zbadać, a raczej zobaczyć, na jakim etapie pod względem ekologii jest nasza gmina. Wizytę rozpoczęliśmy od spotkania w Punkcie Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych w Kocmyrzowie. To nowowbudowany obiekt, w którym znajdują się kontenery i pojemniki służące do zbiórki odpadów nieodbieranych sprzed naszych posesji.

Energia ze słońca

Na trasie wyjazdu była też wizyta u koleżanki, która na dachu budynku gospodarczego ma zamontowane kolektory i panele fotowoltaiczne. Jej mąż odpowiedział nam na kilka pytań, m.in. czy opłaciło im się założenie tych urządzeń. Odpowiedź była zdecydowanie twierdząca.

Następne miejsce, gdzie mogliśmy zobaczyć panele fotowoltaiczne, było u przedstawiciela firmy, który już od kilkunastu lat montuje takie urządzenia. W jego gospodarstwie panele zostały zamontowane na ziemi i odpowiednio ustawione do słońca.

Po „wizytacji”, przyszedł czas na organizację seminarium, którego celem było poszerzenie wiedzy w obszarze ekologii i ochrony środowiska. Zainteresowanie Odnawialnymi Źródłami Energii (OZE) dało nam chęć zgłębienia tego tematu. W czasie seminarium dowiedzieliśmy się, co dzieje się z energią pozyskaną ze słońca, czym różni się kolektor od paneli fotowoltaicznych, jakie są sposoby ich montowania, co to są pompy ciepła i czemu służą, jaka jest cena tych urządzeń i jakie dotacje można na nie otrzymać.

Czekamy na miód

Wśród naszych pro-ekologicznych działań było wiele innych spotkań i wydarzeń, w tym eko-piknik, zorganizowany na terenie luborzyckiej parafii w czerwcu 2022 r. Miesiąc wcześniej rozpoczęliśmy pracę na rzecz lokalnego ekosystemu, pod hasłem: „Nasz wspólny Dom”. Przygotowaliśmy teren do posadzenia kwiatów i krzewów, oczyściliśmy go z chwastów, trawy i kamieni, nawieźliśmy ziemi i położyliśmy agrowłókninę. Podczas kolejnego spotkania posadziliśmy wszystkie zakupione rośliny.

Teraz czekamy na efekt końcowy, kiedy wszystko zakwitnie i pojawią się pszczoły. Mamy nadzieję, że w tym roku miodu będzie u nas więcej!

Katarzyna Prusak
Rodzina Kolpinga w Luborzycy

„Senioralna aktywność obywatelska – srebrno-zielona działalność społeczna” to projekt Fundacji Dzieła Kolpinga, realizowany w latach 2021-2022. Wzięty w nim udział Rodziny Kolpinga działające w różnych stronach Polski: **Człuchowie, Sycowie, Porębie Żegoty, Bochni, Brzesku i Luborzycy**. Za nami mnóstwo dobrych, ekologicznych praktyk, z których relacje możecie podziwiać na www.facebook.com/kolpingekofio.

Sfinansowano ze środków Narodowego Instytutu Wolności –
Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego
w ramach Rządowego Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich
NOWEFIO na lata 2021-2030

Formacja w centrum działań bł. ks. Kolpinga

Nasz Patron

Kształtowanie, formowanie człowieka o wysokich walorach moralnych jest ciągłym wyzwaniem, także w naszej wspólnocie.

Dzieło, które stworzył ponad 170 lat temu katolicki ksiądz Adolph Kolping (1813-65), przetrwało i swoją atrakcyjnością ogarnęło serca i umysły blisko 400 tysięcy ludzi w 60 krajach świata. Zastanawiamy się nad fenomenem tej inicjatywy, w czym tkwiła jej wielkość, że pomimo tylu dziejowych zawirowań, również dzisiaj jest wzorem mądrego rozwiązywania życiowych problemów i łagodzenia ludzkiej biedy.

Cel i środki

Może warto, szczególnie dzisiaj, zapytać, dlaczego tak wszechpanujące ideologie marksistowskie, komunistyczne, które w rewolucyjny sposób, w odległej i bliskiej nam przeszłości, próbowały zmieniać świat – przegrwały sromotnie. Choć nadal próbują ten zatruty ideologiczny owoc propagować w atrakcyjnym opakowaniu.

Odpowiedź daje także bł. ks. Adolph Kolping, który budowę gigantycznego dzieła opartą na fundamentach wiary i na człowieku ukształtowanym przez duchowe, Boże wartości. Zakładane przez tego kapłana Stowarzyszenia Czeladników, budowa domów dla opuszczonych robotników, tworzenie kasy chorych, kas oszczędnościowych, redagowanie (bardzo popularnej wtedy) gazety dla ludu, prowadzone konferencje, liczne podróże misyjne – były tylko środkami do celu.

Cel natomiast stanowiło formowanie nowego człowieka, przebudowa jego myślenia, otwartość na drugiego, wrażliwość serca. „Mapą drogową” tej duchowej pracy była Ewangelia Jezusa Chrystusa. To prawda, że wkroczyli na tę drogę tylko nieliczni, ci wyzyskiwani, pokrzywdzeni. Nie chcieli o niej słyszeć wielcy posiadacze, których zaślepiło bogactwo, stawiając mur obojętności na ludzką biedę.

Praktyczna metoda

Tak to już jest, że wielkie rzeczy, które wyprzedzają epokę, rodzą się w trudzie i zwykle powoli, stopniowo zmieniają człowieka i świat. W swoich licznych publikacjach ks. Kolping zaznacza, że podstawą w kształtowaniu człowieka jest jego mocne powiązanie z religią chrześcijańską. W obrazowy i barwny sposób wyraża tę myśl w takich słowach:

„Naszych nowoczesnych profesorów nie pytał dobry Bóg na pewno o radę, gdy nadawał prawa, według których rodzaj ludzki ma się pomyślnie rozwijać. Oni bowiem odeszli od socjalnego ABC i potrzebują szerokich dróg, aż znowu wkroczą na właściwą drogę powrotną. Dopóki ci ludzie nie zobaczą, że ogólny dobrobyt zaczyna się wraz z wyznaniem: «Wierzę w Boga, wszechmogącego Stworzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jednorodzonego, itd.», a więc że fundamentalną zasadą społeczności jest prawdziwa bojaźń Boża, która uczy miłować Boga ponad wszystko, a bliźniego jak siebie samego, tak długo będą oni biegać jak w zaczerpniętym kręgu, goniąc za swoim własnym cieniem”.

Ks. Kolping był wielkim praktykiem i konkretne sytuacje życiowe próbował rozwiązywać o własne bogate doświadczenia zawodowe i duszpasterskie. Stąd nie potrzebował żadnych teorii czy wydumanych pomysłów, często oderwanych od życia. Dla niego jako kapłana Ewangelia była sprawdzoną przez wieki metodą budowania prawdziwego dobra.

Religijne filary

W innym miejscu nasz Patron pisał: „Cały moralny porządek świata opiera się na religijnych filarach,

które można nazwać prawdami wiary. Z nimi związane jest wszystko, mniej lub więcej, co ludzie na tym świecie czynią. Społeczne życie, polityka, gospodarka narodowa (...) mają mniej lub więcej związek z owymi filarami. Jeśli odrzucałoby się jeden z takich filarów religijnych, a więc i społecznej natury, to zawali się cała budowla, a prowizorka, jaką postawi się na jej miejsce, będzie miała inny wygląd i inny charakter”.

W swojej odważnej i głęboko przemyślanej wizji rozwiązywania problemów społecznych błogostawiony kapłan wyprzedzał pokolenia. Ponad sto lat później na tych propozycjach rodziła się społeczna nauka Kościoła. Swoją program (nazwijmy go socjalno-pedagogicznym) przedstawił w prostej i zrozumiałej dla wszystkich formie. Dotyczył on czterech przestrzeni:

1. Religia i wiara
2. Praca i zawód
3. Rodzina
4. Społeczeństwo i państwo.

Fundamentem wszelkich rozwiązań winna być wiara religijna, która ma prowadzić przede wszystkim do przemiany i formowania samego człowieka. Tak więc istotnym celem ks. Kolpinga było: kształtować człowieka w oparciu o zasady chrześcijańskie tak, aby mógł założyć i prowadzić przykładowo rodzinę, potrafił zdobyć zawód oraz być aktywny w życiu Kościoła i społeczeństwa.

Trud wychowania

Wszystko co służy, co pomaga być „dobrymi, solidnymi, porządnymi chrześcijanami, fachowcami, obywatelami, rodzicami i dziećmi”, rodzi się w trudzie codziennego wychowania, kształtowania, formacji.

Współcześnie, element wychowawczy stawia się na dalszym planie. Uważa się bowiem, że to wykształcenie, zdobywanie kwalifikacji jest najważniejsze, a zdobyta wiedza świadczy o poziomie człowieczeństwa, o tym, iż jest się mądrym i dobrym. Nic bardziej mylnego! Już w starożytności filozof Sokrates zauważył, że „wiedza cnoty nie czyni”. Bliższe nam lata pokazały, do czego może prowadzić tylko sama wiedza – masowe mordowanie ludzi podczas II wojny światowej, Hiroszima, Nagasaki, a obecnie tragedia na Ukrainie.

Można zdobyć najwyższe stopnie naukowe i być na najniższym poziomie moralnym, być złym człowiekiem, nieczułym na ludzką biedę, zachłannym. Dlatego formowanie człowieka o wysokich walorach moralnych jest ciągłym wyzwaniem, także w naszej wspólnocie Rodzin Kolpinga. To trudniejsza praca od tej widocznej, wykonywanej zawodowo czy tej domowej, ale niezmiernie ważna i konieczna. Podejmuje się ją systematycznie przy rozważaniu Słowa Bożego, na dobrej modlitwie, ubogacającej rozmowie, dialo-

gu, czynieniu dobra – nie tylko z czysto ludzkich motywacji (bo te na dłuższą metę mogą nie wystarczyć), ale w odniesieniu do Najwyższego. Na wielu drogach można rozwijać i uszlachetniać swoją osobowość.

Kolpingowska tożsamość

Kiedy poruszamy ten ważny temat, który chroni naszą kolpingowską tożsamość, troszczymy się o to, aby w wirze różnorodnych działań i projektów społecznych nie zagubić jej duchowego, sakralnego charakteru. Trzeba często powracać do źródła, bo tam jest czysta i zdrowa woda życia. Źródłem jest Ewangelia, a dla nas dodatkowo – nasz Założyciel, ks. Adolph Kolping, dziś błogostawiony.

Na zakończenie przytoczę słowa „Dekretu o apostołstwie świeckich” II Soboru Watykańskiego. Czytamy tam, m.in.: „Istnieje wielka różnorodność stowarzyszeń apostołskich. Spośród owych stowarzyszeń zasługują na uwagę przede wszystkim te, które akcentują i wysuwają na pierwsze miejsce u swych członków łączność między życiem praktycznym a wiarą. Stowarzyszenia nie są celem dla samych siebie, ale winny służyć postannictwu Kościoła w odniesieniu do świata”.

Ks. Jan Nowakowski

Opracowano w oparciu o publikację: „Życie i działalność błogostawionego Adolpha Kolpinga” ks. Tadeusza Solkiego, „Drogowskazy Kolpinga” (zwłaszcza zawartą tam konferencję ks. Kazimierza Hoły).

Ks. Jan Nowakowski – członek Rady Fundacji Dzieła Kolpinga w Polsce, prezes Dzieła Kolpinga w Polsce i kustosz relikwii bł. ks. A. Kolpinga (od 2020 r.). Prezes Rodziny Kolpinga w Bochni. Zajmował się młodzieżą z Ruchu Światło-Życie, był kapelanem szpitala, a przez

34 lata – proboszczem parafii św. Pawła Apostoła w Bochni, którą organizował od podstaw. Uaktywnił wiernych świeckich w licznych grupach apostołskich, m.in. przez 15 lat prowadził teatr parafialny. Za aktywność kulturalno-społeczną został honorowym ambasadorem Bochni.

Drogi Księżo Janie! Z okazji złotego jubileuszu święceń kapłańskich przyjmij życzenia wielu sił i zdrowia na dalszą pracę dla rozwoju naszej kolpingowskiej wspólnoty serc i ducha. Dziękujemy Panu za Twą postugę duszpasterską, a zwłaszcza za bycie pośród nas. Dziękujemy za inspirujący zapłon przy tworzeniu lokalnej Rodziny Kolpinga, za głęboką modlitwę, słowa zachęty oraz inicjatywy wspierające trud budowania mocnego Dzieła Kolpinga w naszej Ojczyźnie. Twoja postuga jest dla nas wielkim darem i pomocą.

Zarząd Dzieła Kolpinga w Polsce

Nabierają pewności i odwagi

**CYFROWY
SENIOR
W TRZECH
WYMIARACH**

„Cyfrowy senior w trzech wymiarach” to projekt realizowany przez Związek Centralny Dzieła Kolpinga w Polsce z myślą o osobach, które czują się zagubione w cyfrowym świecie, a jednocześnie są otwarte, by go poznać.

– Przygotowaliśmy dla uczestników bezpłatne zajęcia obejmujące trzy wymiary: społeczny, rodzinny oraz zawodowy. Zapewniamy m.in. kursy komputerowe, spotkania indywidualne z informatykiem, a także warsztaty z zakresu poszukiwania pracy drogą on-line. Wszystko po to, by włączać osoby 60+ do społeczeństwa cyfrowego – wyjaśnia Martyna Wójtowicz-Szczepańska, koordynatorka projektu.

Szkolenia odbywają się w Krakowie i Wadowicach, każdy senior ma zapewniony dostęp do komputera. 30 września 2022 r. zakończył się proces rekrutacji uczestników, a w międzyczasie rozpoczęły się pierwsze kursy.

– Jestem bardzo zadowolona, że takie szkolenia są organizowane – mówi mieszkanka krakowskiego osiedla Nowy Bieżanów. Bierze udział w zajęciach odbywających się w budynku domu parafialnego,

„Kurs e-obywatel” w domu parafialnym w Krakowie-Nowym Bieżanowie.

gdzie na co dzień działa tamtejsza Rodzina Kolpinga. Czego już nauczyła się seniorka?

– Nabrałam pewności i odwagi w korzystaniu z komputera oraz internetu. Wcześniej tylko sprawdzałam pocztę i wiadomości. Teraz znam inne funkcje, wiem, do czego służą. Nauczyłam się korzystać z przeglądarki internetowej, tworzyć zakładki i folde-

ry, przenosić fotografie. Pan Zbigniew, prowadzący zajęcia informatyk, ma duże doświadczenie i cierpliwość. Podaje nam wiedzę w prosty i konkretny sposób. Możemy zadawać mu pytania, podchodzi do nas

Szkolenie z obsługi aplikacji „zoom” w Wadowicach.

i pokazuje, jak wykonać dane zadanie, jeśli ktoś czegoś nie rozumie. Po zajęciach utrwalamy swoje umiejętności – relacjonuje uczestniczka.

Z kolei Mariusz Jasiołek, pośrednik pracy i doradca IT w projekcie, informuje o pierwszych kursach odbywających się w Wadowickim Centrum Wsparcia i Aktywizacji Seniora „Kolping”. – Celem naszych zajęć było przybliżenie osobom po 60 roku życia specyfiki nowych mediów służących do codziennej komunikacji. W trakcie dziesięciogodzinnych szkoleń uczestnicy w sposób praktyczny nauczyli się obsługi podstawowych aplikacji internetowych, przy pomocy których można szybko wymieniać informacje czy zdjęcia. Ponadto zapoznali się ze specyfiką działania portali społecznościowych.

Trwający do końca 2022 r. projekt jest dofinansowany ze środków rządowego programu wieloletniego na rzecz Osób Starszych „Aktywni+” na lata 2021-2025. Więcej informacji w kolejnym numerze biuletynu „Kolping”.

www.kolping.pl/projekt/cyfrowy-senior

M.C.

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

Od Bałtyku po Tatry

Fundacja Dzieła Kolpinga w Polsce, mając na uwadze swoją misję, kolejny raz podjęła się działań z tematyki zrównoważonego rozwoju. Włączamy się w ten sposób w strategię równoczesnego rozpoznawania i rozwiązywania współczesnych wyzwań gospodarczych, społecznych i ekologicznych.

Od sierpnia do grudnia 2022 r. (w ramach rządowego programu wieloletniego na rzecz Osób Starszych „Aktywni+” na lata 2021–2025) Fundacja realizuje projekt „**Seniorzy dla zrównoważonego rozwoju**”. Celem naszej inicjatywy jest uwrażliwienie osób w wieku 60+ na globalne współzależności i budowanie odpowiedzialności za wspólne dobro.

Działania są realizowane we współpracy z dziewięcioma lokalnymi Rodzinami Kolpinga na terenie obszarów wiejskich i wiejsko-miejskich, od Bałtyku po Tatry! Zamierzeniem naszej inicjatywy jest przygotowanie edukatorów

Miejsce realizacji projektu: teren aktywności 9 Rodzin Kolpinga: Brzesko, Chełmek, Jadowniki, Lipnica Mała, Luborzycza, Łęczyce, Maków Podhalański, Porąbka Uszewska i Poręba Żegoty

Uczestnicy: 200 osób w wieku 60+

Ministerstwo Rodziny
i Polityki Społecznej

– senierek i seniorów – do podejmowania lokalnych działań właśnie w tematyce zrównoważonego rozwoju.

Szkolenie przygotowujące odbyło się w sierpniu w Rabce-Zdroju. Kolejne wydarzenia zaplanowano w środowiskach lokalnych poszczególnych stowarzyszeń. **Każde z nich będzie uczestniczyć w seminarium: „odpowiedzialne. solidarnie. fair”, spotkaniu edukacyjnym oraz stoisku informacyjnym.** Dwa ostatnie przedsięwzięcia będą realizowane przez osoby w wieku 60+, aktywne lokalnie seniorów-edukatorów.

Ostatnim, wspólnym wydarzeniem będzie konferencja podsumowująca. Istotnym punktem jest również networking – wspólne wypracowanie propozycji konkretnych działań dla seniorów, które mogą być wdrażane przez lokalne stowarzyszenia także po zakończeniu realizacji projektu. Wszystkim edukatorom i edukatorom życzymy powodzenia!

Bożena Michałek
koordynatorka projektu

Uczestniczki szkolenia w Rabce-Zdroju.

Zadbajmy o wspólny dom

W ramach projektu „**Zielona inicjatywa – samoorganizacja seniorów na rzecz ochrony środowiska**” zaplanowaliśmy zróżnicowane zajęcia edukacyjne i aktywizujące, a także wypracowanie modelowego programu ochrony lokalnego ekosystemu.

Działania odbywają się na terenie funkcjonowania 5 Rodzin Kolpinga z różnych stron Polski (**Kłodawa Gdańska, Łęczyce, Lipnica Mała, Jadowniki, Staniszcze Wielkie**). Organizujemy seminaria dotyczące ochrony środowiska, wizyty studyjne, spacerki badawcze oraz warsztaty planistyczne, w ramach których seniorzy opracują swój program działań dla lokalnego środowiska. Kolejnym etapem będzie podjęcie wolontariatu na rzecz ochrony środowiska, jak również zachęcenie do podobnych aktywności innych seniorów i osób z otoczenia.

Wzmocnienie efektów i podsumowanie dokona się podczas Eko-Forum Seniora, w którym wezmą udział beneficjenci oraz inne osoby w wieku 60+. **Szacunek dla środowiska i dbanie o „nasz wspólny dom” w wymiarze lokalnym**

i globalnym są bardzo mocno wpisane w kolpingowskie wartości.

Projekt potrwa do listopada 2023 r. Realizuje go Fundacja Dzieła Kolpinga w Polsce z dotacji programu „Aktywni Obywatele – Fundusz Krajowy” finansowanego przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię w ramach Funduszy EOG. Więcej informacji: www.fundacja.kolping.pl

Jagoda Łączyńska
koordynatorka projektu

Uczestnicy z Jadownik odwiedziła agroturystyczną zagrodę w Porębie Spytkowskiej (województwo małopolskie), gdzie prowadzony jest ziółowy ogródek dydaktyczny.

**Pochwalony bądź, Panie!
Panie Boże w Trójcy Jedyny,
piękna Wspólnota
nieskończonej miłości,
naucz nas kontemplowania Ciebie
w pięknie wszechświata,
gdzie wszystko mówi nam o Tobie.**

**Rozbudź nasze uwielbienie i wdzięczność
za każdą istotę, którą stworzyłeś.**

**Papież Franciszek
Encyklika *Laudato si'***

foto: Józef Sikorski

Spacery badawcze w ramach projektu „Zielona Inicjatywa” realizowanego przez Stowarzyszenie Rodzina Kolpinga „Klub Celtycki” z Krakowa. Biorą w nich udział również kolpingowskie stowarzyszenia z Chełmka, Krakowa-Nowego Bieżanowa, Makowa Podhalańskiego i Oświęcimia.

Projekt, trwający do końca sierpnia 2023 r., jest dofinansowany ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021–2030.

**FUNDACJA
DZIEŁA KOLPINGA
w Polsce**

Fundacja Dzieła Kolpinga w Polsce
ul. Żułowska 51, 31-436 Kraków
www.fundacja.kolping.pl